

DIALOG

studentesc brâncovenesc

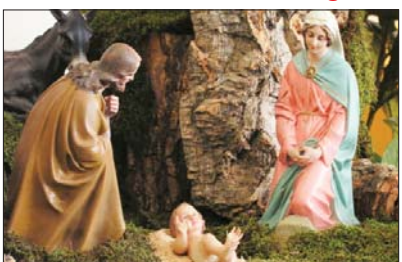
JOI // 22 DECEMBRIE 2011// ANUL VIII // NR. 541 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

● **Experiențe Erasmus**
„O experiență internațională este șansa perfectă de a evolua“

CODUL BUNELOR MANIERE, ATUNCI ȘI ACUM

La Nașterea Domnului

Moș Crăciun cu plete dalbe a sosit la Universitatea Constantin Brâncoveanu Pitești

Pagina 3

Elevii piteșteni au descoperit cum pot deveni studenți internaționali

Erasmus vreau și eu să fiu!

Erasmus este o stare de spirit. Toți studenții care au fost plecați într-un astfel de stagiu știu despre ce vorbesc.

Erasmus este un cuvânt care unește, o parolă care îți dă acces într-un club format din milioane de studenți. Peste 2 milioane, ca să fii mai exactă.

Erasmus este o mare familie europeană de tineri îndrăzneți cărora nu le-a fost frică de necunoscut și nici să pornească într-o călătorie din care au numai de câștigat.

Foști studenții Erasmus ai Universității Constantin Brâncoveanu și studenții

străini veniți într-un stagiu Erasmus la UCB în acest prim semestru au încercat să le vorbească despre toate aceste lucruri elevilor Liceului Teoretic Ion Barbu și ai Colegiului Economic Maria Teiuleanu. Joi, 15 decembrie, aceștia au fost invitați să participe la evenimentul Be Erasmus for a Day!, o întâlnire informală cu studenți care au studiat sau studiază chiar acum într-o altă țară prin programul european de mobilități Erasmus.

Astfel, ei au aflat ce înseamnă Erasmus, care sunt criteriile pe care trebuie să le

îndeplinească pentru a ajunge ei înșiși studenți Erasmus, care sunt bursele pe care Universitatea Constantin Brâncoveanu le oferă prin acest program și, ce este mai important, au ascultat poveștile internaționale ale studenților care au trăit o astfel de experiență. Charlotte și Iris din Belgia și Charlie și Marcin din Polonia le-au vorbit despre cum este să fii Erasmus în România, de ce au plecat în acest stagiu și de ce toți studenții trebuie să treacă prin această experiență, iar Mădălina, Mălina și Mihai le-au oferit diferite puncte de

vedere despre stagiile din Portugalia și Danemarca. Și pentru ca întâlnirea să fie cu adevărat internațională, tot timpul s-a vorbit în limba engleză.

Concluziile au fost multe, dar cele mai importante au fost, așa cum spunea Mădălina Țicu, student Erasmus la Universitatea Fernando Pessoa din Porto, Portugalia, că unei experiențe Erasmus nu i s-a găsit încă un dezavantaj și că astăzi trebuie să fii cât mai internațional, iar un stagiu Erasmus este perfect pentru a acumula o astfel de experiență.

CODUL BUNELOR MANIERE, ATUNCI ȘI ACUM

În urmă cu 60 de ani, modul în care o persoană se comporta în societate era analizat până în cel mai mic detaliu. Tinerii, „de orice condiție”, învățau ceea ce însemna buna-cuviință și eticheta, descoperind arta de a se face plăcuți în societate. Manierele elegante erau importante, mai ales atunci când un domn făcea cunoștință cu o doamnă. Cererile în căsătorie se bazau pe o etichetă bine stabilită și chiar scrisorile de amor se aflau sub egida acestui concept. Societatea în care trăim astăzi este bazată pe efemer iar cuvântul etichetă se aude tot mai rar; grăbiți, agitați și nervoși, uităm de bunele maniere. Putem să ne întoarcem la buna-cuviință? Mai există oameni care cunosc adevăratul cod al bunelor maniere? Răspunzând la aceste întrebări, putem afla diferența între atunci și acum.

Femeia anilor 1940 este plină de tact și amabilitate, fiind stăpână pe orice situație mulțumită învățăturilor transmise din generație în generație. Bărbatul, aparținând aceleiași perioade în timp, cunoaște ce înseamnă o atitudine naturală, fiind educat, elegant și priceput. Relațiile sociale sunt cele care dictează poziția în societate și este un lucru

bine știut că există mulți oameni care au ajuns departe pentru că au știut cum să se poarte.

„Educațiunea socială” era foarte importantă în acea perioadă, fie că vorbeam de politețe sau maniere elegante. Era prezentă în adunări mari, în momente de sărbătoare sau chiar în taina căsătoriei. Tinerii erau sfioși și plecau capul la orice compliment pe care îl primeau, comportându-se în modul cel mai natural din lume.

Eticheta era și o armă de apărare împotriva celor care nu cunoșteau normele sociale de bază, fiind adesea prezentați ca fiind „insolenți” sau „nesuferiți”. Tinerii se aflau adesea sub observația atentă a domnișoarelor educate, următoarele calități fiind cerute în mod expres: inima plină de bunătate, să își iubească aproapele, să aibă un suflet nobil și o educație întreținută prin lectură. Contau la fel de mult atitudinea și mișcarea corpului, astfel se considera că un om care este educat, nu va ține picioarele unul peste celălalt atunci când se află pe un scaun. În opinia celor din 1940, un om educat trebuie să utilizeze întotdeauna formulările cele mai corecte, fiind și concis.

Ce s-a întâmplat în 60 de ani cu eticheta și manierele elegante?

După cum ne spune Aurelia Marinescu, în „Codul bunelor maniere astăzi”, eticheta contează la fel de mult și astăzi. Manierele elegante sunt la fel de apreciate dar din păcate există oameni pentru care aceste lucruri nu mai au valoare. Povestea cu tânărul care i-a oferit unei doamne locul său în metrou este cel puțin amuzantă: doamna a leșinat de emoție atunci când i s-a oferit un loc în metroul aglomerat; tânărul a leșinat și el la rândul său atunci când doamna s-a trezit și i-a mulțumit.

Avem nevoie mai mult ca oricând de etichetă și bune maniere. Într-o lume în care non-valorile sunt promovate, trebuie să găsim și să apreciem importanța normelor de comportament social. Cunoscând normele anilor 1940, trebuie să înțelegem cât de simplă și curată era lumea de atunci; chiar dacă am evoluat, din punct de vedere economic, industrial și tehnologic, acest lucru nu înseamnă că trebuie să uităm să fim oameni normali și fără complexe.

Alexandra Vlăsceanu, anul III,
Jurnalism, Facultatea de Științe
Administrative și ale Comunicării
Brăila

● Trăiește experiența internship-urilor cu UCB!

„O experiență internațională este șansa perfectă de a evolua”

Dragoș Jianu, anul III, Management

Stagiu de practică în Departamentul de IT, Școala Superioară de Contabilitate și Administrație din Porto - ISCAP

Un stagiu practic într-o altă țară reprezintă un pas important în viață, înseamnă o nouă provocare și un examen de maturitate. Ideea de a cunoaște alți oameni, de a descoperi noi culturi reprezintă un nou pas, important pentru fiecare student. Internship-ul este șansa perfectă de a evolua, de a-ți testa limitele, de a deveni mai responsabil și mai sociabil.

Datorită celor trei luni petrecute în Portugalia, la Școala Superioară de Contabilitate și Administrație din Porto, am reușit să îmi redefinesc idealurile, să fiu mai dezinvolt, să intru în contact cu studenți din diferite țări, să le cunosc obiceiurile și cultura, atât de diferite de ale noastre.

Activitatea desfășurată în cadrul Departamentului de Informatică m-a ajutat să îmi îmbunătățesc cunoștințele de limba engleză și să învăț expresii uzuale în limba portugheză, fiind o treaptă importantă în formarea mea profesională.

Viața de student este presărată cu o mulțime de trăiri intense, zi de zi învățând lucruri noi, acumulând noi experiențe. Amintirile din timpul studenției îți vor rămâne întipărite în suflet pentru toată viața.

Recomand acest schimb intercultural tuturor studenților care vor să ajungă departe în viață.

În opinia mea... Tinerii și timpul liber

După o privire de ansamblu a modului în care își ocupă timpul liber adolescenții, pot spune ca o părere personală că majoritatea celor cu vârsta cuprinsă între 12 și 16 ani își petrec întreaga zi făcând poze ori în baie, în toaleta liceului, ori acasă, expunându-și lenjeria intimă sau ceea ce dețin părinții pe măsura de make-up ca mai apoi să le posteze pe toate rețelele de socializare cunoscute și necunoscute de marea masă a populației de aceeași vârstă.

Mă consider foarte critică din punctul acesta de vedere și pot spune că am avut și eu o scurtă perioadă în care încercam să mă integrez folosind aceste metode, dar mulțumindu-mi celui de sus, nu mai am această idee privind integrarea într-unul sau mai multe grupuri.

Nu aș vrea să ofensez pe nimeni prin exprimarea propriei păreri, de aceea dacă vă deranjează ce am scris, vă rog să ignorați acest articol.

Pentru a arăta modul de petrecere a timpului liber a unui adolescent aș vrea să încep prin a arăta perspectiva tinerilor băieți în legătură cu asta. În opinia lor, jocurile pe PC sunt un mod de a se destresa, asta chiar acaparându-le întreaga zi și implicit creând dependență. În opinia multor „jucători”, ei și-au creat o lume a lor unde nimeni nu le ordonă nimic și unde pot arăta ceea ce în viața

reală nu ar fi capabili. Nu sunt împotriva jocurilor la PC, ca dovadă că practic câteva din aceste jocuri.

Iar pentru a desluși ocupațiile tinerelor domnișoare din timpul liber pot spune că există mai multe categorii. Prima ar fi cea a fetelor cu vârsta cuprinsă între 11 și 16 ani care se ocupă cu menținerea la curent a prietenilor în legătură cu stările lor sau ori cu postarea de noi fotografii pe site-urile de socializare. Pentru o a doua categorie, cuprinsă în intervalul de vârstă până la 20 de ani, tinerele sunt ocupate cu întreținerea frumuseții, ceea ce este un lucru foarte normal deoarece nici una nu vrea să fie arătată cu degetul din cauză că este nepensată sau a luat câteva kilograme în plus.

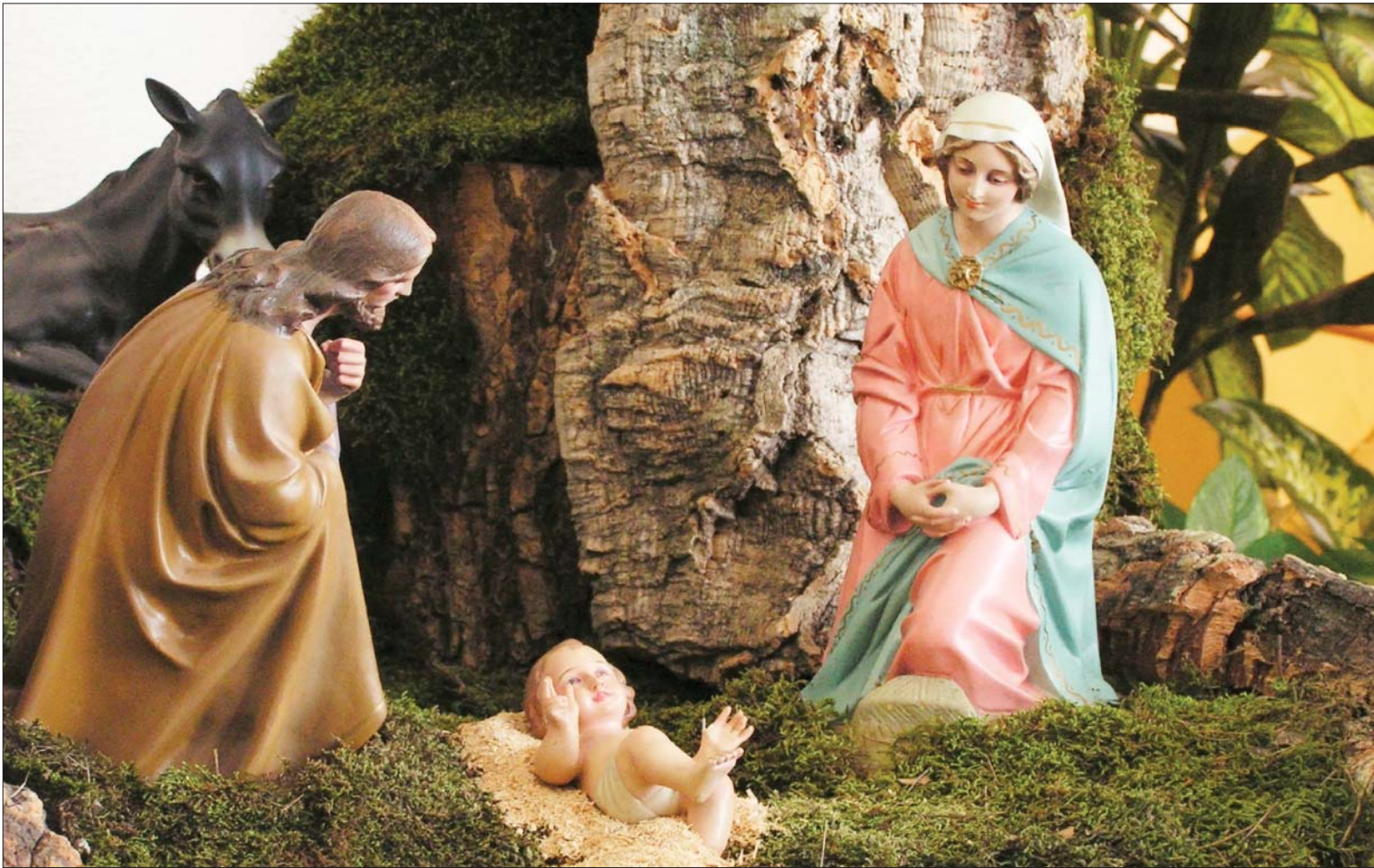
Pentru a definitiva aceste lucruri, aș vrea să vă pun o întrebare. Dragi băieți, nu vi s-a întâmplat vreodată să fiți dezamăgiți că nu vă merge Internetul? Dragile mele fete, nu ați răs niciodată de o fată de pe stradă îmbrăcată prea vulgar?

Răspunsurile la aceste întrebări diferă ca și conținut, dar au aceeași trimitere.

De aceea pot spune, sărind la alt subiect, că americanii ne-au influențat enorm. Dacă nu mă credeți pe cuvânt, doar mergeți pe stradă și veți vedea foarte multe afișe scrise în limba engleză. Sau, dacă sunteți împătimiți ai cluburilor, mergeți și vedeți, cum majoritatea oamenilor sunt tineri cu chef de viață, care vorbesc despre lucruri banale într-o engleză aproape banală.

I'm Out!

Mihaela Grigore,
Liceul Teoretic Ion Barbu

La Nașterea Domnului

În fiecare an, mai precis la sfârșitul fiecărui an, celebrăm de o mie nouă sute șaptezeci și ceva de ani, un eveniment crucial pentru istoria omenirii, nașterea Mântuitorului, un moment al nădejzii și al reînnoirii Cerului cu pământul pe care Dumnezeu s-a îndurat a ni-l face tuturor, pentru a ne reda posibilitatea mântuirii.

Rațiunea lui Dumnezeu de a face acest lucru ține, dincolo de dragostea neîncetată pentru creația Sa, de împlinirea unei făgăduințe făcute omului: aceea de a-l trimite pe Fiul Său pentru a răscumpăra păcatele noastre și a ne oferi

posibilitatea salvării.

Nașterea Mântuitorului, această sărbătoare a bucuriei pentru întreaga creștinătate, avea să fie precedată de o jertfă teribilă: măcelărirea de către Herodes a celor paisprezece mii de prunci, de la vârsta de doi ani în jos. Istoricul Graetz îl prezintă pe acest personaj ca fiind un sclav idumeu, un criminal fanatic, ajuns guvernator al Galiei ca urmare a slugărniceii sale nemăsurate față de autoritatea romană.

Cu o abilitate diabolică, într-o perioadă tulbură a istoriei evreilor, Herodes reușește cu concursul lui Antoniu, împotriva căruia

luptase, să ajungă rege, domnia sa fiind un lung șir de trădări și de crime abominabile. Acel *savoir-faire* al său într-ale malversațiunilor politice îl ajută să obțină de la Antoniu chiar arestarea și decapitarea acuzatorilor săi, devotați slujitori ai tânărului triumvir.

Tot acest context istoric în care se produce teribilul măcel al pruncilor se suprapune acestei domnii sângeroase și criminale a lui Herodes, generând chiar până astăzi un dezgust de politică și o spaimă îngrozitoare. Spaima permanentă a comploturilor ca urmare a terorii exercitate de acest rege l-a condus

până la săvârșirea acestui carnagiu, întrucât ajunsese să-și imagineze ca unul dintre acei prunci i-ar fi putut lua locul. Această pagină îngrozitoare de istorie își are tainele sale, știute numai de Dumnezeu.

În iconomia istoriei spirituale, jertfa acestor paisprezece mii de prunci are semnificația ei, nimic nefiind întâmplător la Dumnezeu. Din perspectiva istoriei umane, fapta criminală a lui Herodes este un act de insanitate, de nebunie, un eveniment care poate fi explicat, dar nu și înțeles.

Și totuși rostul acestei întâmplări este unul profund, ce ține de pronia dumnezeiască. Astfel, a trebuit ca acești prunci nevinovați să fie sacrificați *pentru că se născuse Hristos*; în fond, jertfa lor (această mărturie sângeroasă) s-a făcut pentru nașterea Celui care avea să mântuiască lumea. Nu e vorba de o recompensă, ci de un act de răscumpărare, făcut în virtutea acestei jertfe de prunci nevinovați, nou născuți, jertfă fundamentată pe această mărturie sângeroasă.

Acest act de răscumpărare nu trebuie confundat cu pedeapsa pentru rele, care vine mai târziu: după ce își ucide proprii copii, Herodes moare plin de bube, luând o dată cu el, în moarte, *blestemul de a închide ochii dând porunci pentru un nou măcel*.

Așadar, acest act de jertfă nu e legat de cruzimea fără margini a unui rege criminal, ci de nașterea lui Hristos. Aici apare veșnica chestiune care a tulburat și tulbură încă gândirea: ar fi fost posibilă apariția lui Hristos fără această jertfă de răscumpărare, fără actul de insanitate criminală a lui Herodes? Se poate considera că Herodes a fost *un instrument al mântuirii, instrumentul infam, peste care mâna lui Dumnezeu era să se coboare mai târziu, grea, așa cum s-a coborât și asupra lui Iuda Iscarioteanul. Căci și cele rele se plătesc. Toate. Și chiar prin hotărârea lui Dumnezeu. Dar pentru asta, Herodes nu a fost mai puțin o unealtă*.

În virtutea acestei iconomii tainice a lui Dumnezeu, atât nebunia lui Herodes, cât și jertfa pruncilor nevinovați au rostul lor, întrucât s-a născut Hristos!

Lect. univ. dr. Mihai Constantin

Moș Crăciun cu plete dalbe a sosit la Universitatea Constantin Brâncoveanu Pitești

I-am găsit mai mari cu un an, mai vioi și mai dezinvolti decât în 2010, pentru că deja se cunoșteau unii pe alții și bănuiau că îi așteaptă surprize pe măsură.

Copiii cadrelor didactice de la Universitatea Constantin Brâncoveanu, căci despre ei este vorba, ne-au urât și de această dată „Feliz Navidad!”, fiecare pe limba lui, dar cu glasul plin de aceeași emoție a scenei. La Pitești, Brăila și Rm. Vlcea.

Cei care l-au întâlnit pe Moș pentru prima oară, l-au studiat

cu atenție, cei mijlocii i-au testat veridicitatea bărbii, iar cei mari l-au rugat să-și țină obiceiul și să le calce mai des pragul. Ca în fiecare an, Moșul care obișnuiește să vină la Universitatea Constantin Brâncoveanu a fost indulgent, a trecut cu vederea micile abateri de la regului de peste an și a

promis să revină cu la fel de multe cadouri și anul viitor. S-a cântat, s-a dansat, s-au spus vorbe frumoase, și, mai presus de toate, s-a simțit atmosfera de sărbătoare. Mulți ani înainte, copiii, părinții, profesori și cadre din conducerea UCB! Spectacolul continuă, suntem siguri de asta!

UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU

Vă dorim un Crăciun fericit
și plin de bucurii. Fie ca noul an
să vă fie plin de succese și împliniri!

La mulți ani!